

16 - 5 - 1979

Nr

[REDACTED]

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

3432/1/77
20/BN

1

BETREFT

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer U bijgaand een afschrift te laten geworden van een advies van de verenigde vergadering van de afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (dossier nr. 3432/1/77).

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER

[REDACTED]

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Verenigde vergadering van de afdelingen
Zitting van 25 januari 1973

Aanwezig : de heer RENARD, voorzitter

de heer HOYAUX, ondervoorzitter

Nederlandse afdeling : de heren GALLE, VAN CAUWELAERT en
HENDRICKX, vaste leden

de heren DENIS en VAN HERBRUGGEN,
plaatsvervangende leden

Franse afdeling : de heren MICHEL, JACOBS, BERTOUILLE en
STEVENS, vaste leden

Secretarissen : de heer FERON, inspecteur-generaal

de heer DESMET, adviseur

Nr. 3432/I/P

Bij schrijven van 18 februari 1971 heeft de minister van Binnenlandse Zaken aan de Commissie, voor advies, beslissingen van het departement van het Openbaar Ambt overgelegd aangaande de geldigheidsduur van de taalexamens georganiseerd door het ministerie van Verkeerswezen vóór 1 september 1963 en tussen 1 september 1963 en 31 december 1966.

Uit het dossier blijkt dat de minister van het Openbaar Ambt zich tot die van Binnenlandse Zaken heeft gericht, ingevolge een ingrijpen van de Regie van Telegrafie en Telefonie - brieven van 31 december 1970 en 1 februari 1972.

Uit het aan de Commissie overgelegde dossier blijkt dat de gerezen problemen de volgende punten betreffen :

- I. Welke is de geldigheid van de taalexamens die door het ministerie van Verkeerswezen vóór 1 september 1963 en tussen 1 september 1963 en 31 december 1966 werden georganiseerd ?
- II. Welke is de geldigheidsduur van die taalexamens ?
- III. Welke is de geldigheidsduur van het taalexamen in de volgende gevallen ?
 - 1-1 Een ambtenaar bedoeld bij artikel 2 van het K.B. nr. VI van 30 november 1966, werd ~~na~~ 1 september 1963 overgeplaatst naar een dienst die niet in artikel 2 werd vernoemd.
 - 1-2 Een ambtenaar die het taalexamen heeft afgelegd vóór 1 september 1963
 - werd slechts na die datum verbonden aan één der diensten vermeld in artikel 2 en is daar gebleven of heeft de dienst ondertussen alweer verlaten.
 - werd nog niet tewerkgesteld in één van de diensten vermeld in artikel 2.
 - 1-3 Een ambtenaar die het taalexamen heeft afgelegd tussen 1 september 1963 en 31 december 1966 en die zich in één der sub.1-2 bedoelde gevallen bevindt.
- IV. Voor welke niveaus zijn de taalexamens geldig in de gevallen bedoeld bij artikel 2 van het K.B. VI en ingeval een ambtenaar onder de toepassing valt van artikel 4 van het K.B. nr. VI.

Krachtens de artikelen 60, § 1 en 61, §§ 2 en 6 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, heeft de Commissie ter zitting van 23 november 1972, bij eenparigheid van stemmen het volgende advies uitgebracht :

Uit de brief van de Regie van Telegrafie en Telefonie blijkt dat het nodig gebleken is, om de continuïteit van de dienst niet in het gedrang te brengen, gedurende de periode van 1 september 1963 tot 1 januari 1967 verder taalexamens te laten afleggen voor de taalexamencommissie van het ministerie van Verkeerswezen. Gezien het ontbreken van iedere reglementering ter zake, heeft het ministerie van Verkeerswezen de bepalingen toegepast die van kracht waren voor de toepassing van de taalwetgeving van 1932 en zulks in overeenstemming met de algemene orders van 1 augustus 1934 en 454 van 27 juli 1938. Volgens artikel 42 van de wet van 2 augustus 1963 (artikel 53 S.W.T.) is vanaf 1 september 1963 alleen de Vaste Wervingssecretaris bevoegd om bewijzen omtrent de taalkennis uit te reiken; de uitreikingsvoorwaarden van die getuigschriften werden vastgesteld bij het K.B. nr. IX van 30 november 1966 dat voorschrijft dat door het V.W.S. examens zullen worden georganiseerd.

In haar advies nr. 2033 van 22 maart 1968, heeft de Commissie zich reeds uitgesproken over een soortgelijk geval betreffende de waarde die moest worden gehecht aan de taalexamens waarvan sprake in het verzoek; de vraag was of door het getuigschrift aangaande de kennis van het Nederlands, dat door de Taalcommissie van het ministerie van Verkeerswezen werd uitgereikt vrijstelling kon worden verkregen van het bij de taalwetten voorgeschreven toelatingsexamen tot het tweetalig kader.

De Commissie oordeelde in casu dat die leergangen en diploma's ten aanzien van de bepalingen der S.W.T. geen absolute waarde hadden. Die rechtspraak was gegrond op de volgende overwegingen :

- Aangezien artikel 43, § 3, 3de lid van de S.W.T. en artikel 12 van het K.B. nr. IX van 30 november 1966 uitdrukkelijk bepalen onder welke voorwaarden toelating tot het tweetalig kader kan worden verleend, kan daarvan niet worden afgeweken.
- De taalexamens afgenomen door het ministerie van Verkeerswezen staan niet onder het toezicht van het V.W.S. zodat een uitdrukkelijke bepaling van artikel 43, § 3, 3de lid niet werd geëerbiedigd.

Uit dat advies nr. 2033 blijkt duidelijk dat de V.C.T. de geldigheid van het taalexamen georganiseerd door de examencommissie van het ministerie van Verkeerswezen, niet heeft erkend als mogelijkheid tot vrijstelling van het examen met het oog op de toelating tot het tweetalig kader, als bepaald bij de S.W.T.; er dient evenwel aan herinnerd te worden dat het tweetalig kader een nieuwigheid was, ingevoerd door de wet van 1963.

Zoals hierboven werd gezegd, is alleen de V.W.S. bevoegd om bewijzen omtrent de bij de wet van 2 augustus 1963 vereiste taalkennis uit te reiken; daaruit kan worden afgeleid dat taalexamens georganiseerd door andere instellingen dan het V.W.S. ten aanzien van de samengevatte wetten op het taalgebruik waardeloos zijn.

Er mag echter niet uit het oog worden verloren dat de Koning, krachtens artikel 53 der S.W.T., over een termijn van twee jaar beschikte, te rekenen van 1 september 1963 af, om de voorwaarden te bepalen waaronder die bewijzen, in plaats van de bij de wet bepaalde examens, mochten worden gevergd voor de werving van de ambtenaren die taalkennis moesten bezitten. Het koninklijk uitvoeringsbesluit werd slechts getroffen op 30 november 1966 (K.B. nr. IX); het V.W.S. was dus niet in staat examens te organiseren gedurende de periode van 1 september 1963 tot 31 december 1966 (de datum waarop het K.B. nr. IX van kracht werd).

X

X X

De Commissie staat tegenover dat element niet onverschillig. Het gaat immers niet op dat de ambtenaren van de betrokken diensten die zich ertoe hebben ingespannen de leergangen te volgen en de examens af te leggen, de gevolgen dragen van de passiviteit van de regering die de bij artikel 42 van de wet van 2 augustus 1963 (artikel 53 S.W.T.) voorgeschreven maatregelen niet onmiddellijk heeft getroffen.

Anderzijds ligt het voor de hand dat gedurende de bewuste periode de diensten moesten worden verzekerd en dat de betrokken besturen, bij ontstentenis van uitvoeringsmaatregelen getroffen krachtens de wet van 2 augustus 1963, er op de een of andere manier moesten voor zorgen dat het aangeworven of tewerkgestelde personeel in staat was, in het taalvlak te voldoen aan de behoeften van het publiek.

De Commissie merkt ook op dat de taalkennis die door de Commissie van het ministerie van Verkeerswezen werd geconstateerd overeenstemde met de voorschriften van de wetgeving van 1932.

Daar, ten slotte, de gestelde vraag van algemene aard is en zowel de ambtenaren van de centrale en uitvoeringsdiensten als die van de plaatselijke en gewestelijke diensten kan betreffen, herinnert de Commissie er aan dat krachtens artikel 58 van de wet van 2 augustus 1963 dat niet voorkomt in de samenvatting van 18 juli 1966 : "..... de bepalingen die in vermelde wet het personeel van de oentrale diensten betreffen slechts opgeheven worden naarmate artikel 32, §§ 1 tot 6 van deze wet in werking treedt (n.v.d.r. artikel 43, §§ 1 tot 6).

De wetgever van 1963 had zodoende de continuïteit van de werking der diensten onderworpen aan de taalwetgeving, willen verzekeren. Indien men in acht neemt dat de uitvoeringsbesluiten van artikel 43 der S.W.T. slechts werden getroffen op 30 november 1966, vormt de bovenstaande tekst vast een argument voor het treffen van een beslissing ten gunste van de geldigheid der examens georganiseerd door de Commissie van het ministerie van Verkeerswezen.

X

X X

*/.

Derhalve is de vraag wat er, praktisch bekeken, kan worden gedaan voor het regelen van die toestand die niet conform het voorschrift van de S.W.T. is, maar waarop, de sindsdien verlopen tijd in acht genomen, niet meer kan worden teruggekomen.

Het komt de Commissie die met het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving is belast, niet toe, maatregelen voor te stellen die tegen de bepalingen van die wetten indruisen of die tot doel of tot praktisch gevolg zouden hebben, dat ze werden aangevuld, ten einde in casu, de traagheid te verhelpen die door de openbare macht tussen 1963 en 1966 werd aan de dag gelegd.

Het aantal betrokken ambtenaren, het sociale aspect van het probleem en de verantwoordelijkheid van de uitvoerende kracht in acht genomen, oordeelt de Commissie dan ook, dat het probleem in het vlak van de regering zou moeten worden onderzocht en beslecht door een algemene maatregel die de huidige toestanden zoveel mogelijk eerbiedigt.

In antwoord op een vraag die hem in dat verband door de Commissie werd gesteld, verklaarde de Vaste Wervingssecretaris in een brief van 21 juni 1972, dat het hem niet toekwam ter zake een standpunt in te nemen maar dat hij het desondanks toch wenselijk achtte dat een algemene maatregel zou worden getroffen ten einde het probleem over de gehele lijn op te lossen.

De Commissie meent daaraan nog te moeten toevoegen dat de regering, indien zij beslist die weg op te gaan, alle aspecten van het probleem zal moeten in acht nemen en inzonderheid oog zal moeten hebben voor het feit dat tal van ambtenaren die waren geslaagd voor het examen van de Commissie van het ministerie van Verkeerswezen, achteraf zijn gezakt voor de examens van het V.W.S. die zij hadden afgelegd ten einde hun toestand te regulariseren of te bevestigen.

X

X X

./.

Gelet op wat voorafging, is de Commissie van mening dat het haar niet toekomt nu al een advies uit te brengen aangaande de andere concreet gestelde vragen (zie hierboven II, III en IV). Het antwoord op die vragen zal inderdaad afhangen van de principiële beslissing die aangaande de geldigheid van de kwestieuze examens zal moeten worden getroffen.

Gedaan te Brussel, 25 januari 1973.

DE SECRETARISSEN

DE VOORZITTER

M. FERON

A. DESMET

R.J. RENARD